

מ"ת 11700/01/23 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו הייכל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 11700-01-23 מדינת ישראל נ' אבו הייכל
תיק חיצוני: 12942/2023

בפני כבוד השופט יהונתן שניאור
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים אחמד אבו הייכל

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב בתנאי מעצר בית וזאת עד לתום ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966 (להלן: "חוק המעצרים").

2. בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגש כנגד המשיב כתב אישום, בו מואשם בכך שביום 8.1.23 בסמוך לשעה 15:30 נהג המשיב ברכב פרטי כביש 9 מחסום המנהרות איזור שיפוט ירושלים כשהוא מבצע את העבירות הבאות: נהיגת רכב כשרשיון הנהיגה שלו פקע ביום 2.4.20 - עבירה לפי ס' 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א 1961 (להלן: "הפקודה"), נהיגה בשכרות עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודה ונהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי ס' 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי התש"ל-1970.

3. ב"כ המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

4. המבקשת בבקשתה טענה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב גבוהה, זאת לאור חומרת העבירות המיוחסות לו וכן לאור עברו הפלילי והתעבורתי של המשיב. כמו כן כנגד המשיב הוגשו 2 כתבי אישום הקבועים לדיון בעבירות דומות.

5. לאור האמור, לטענת המבקשת לא ניתן לאיין המסוכנות מאחר ולא ניתן ליתן אמון במשיב אשר נוהג פעם אחר פעם בזמן בהיותו שיכור, כשרשיון הנהיגה שלו פקע, ללא ביטוח ותוך ביצוע עבירות נוספות ועל כן אין להורות על הקלה בתנאי מעצר הבית. המשיבה הפנתה להרשעתו בעבירה של הפרת הוראה חוקית ולכך שלא ניתן ליתן במשיב אמון.

6. ב"כ המשיב הסכים כאמור לקיומן של ראיות לכאורה, ואולם טען כי יש מקום להורות על הקלה בתנאי

מעצר הבית כך שבשעות הלילה ישהה במעצר בית בפיקוח של רעייתו ובשעות היום ישהה בעסק קיוסק בבעלותו, המרוחק כ-500 מטרים מביתו.

דין והכרעה

7. לענין ראיות לכאורה, על אף הסכמת הצדדים, עיינתי בתיק החקירה ובמסמכים המסומנים על ידי ואני קובע כי בתיק ראיות לכאורה למכביר, ובין היתר בדו"ח המעבדה לטוקסיקולוגיה בבית החולים תל השומר ממנו עולה כי בגופו של המשיב נמצא תוצר חילוף חומרים של קנביס בכמות של 25 ננוגרם, באישור מצב רשיון נהיגה ממנו עולה כי רשיונו של המשיב פקע ביום 2.4.20, בהודעת המשיב תחת אזהרה בה מודה כי נהג ברכב, בדו"ח זכרון דברים על נטילת דגימה ובדוחות הפעולה שערכו השוטרים.

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור.

9. דומני כי המסוכנות העולה מן המשיב איננה מבוטלת לאור העובדה שבחר לנהוג פעם אחר פעם בהיותו שיכור וללא רשיון נהיגה בתוקף. עיינתי בגליון ההרשעות התעבורתי והפלילי של המשיב. מהם עולה כי צבר לחובתו 30 עבירות תעבורה משנת 2014 ובין היתר 3 עבירות של נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע (בתאריכים 30.10.22, 18.2.22 ו- 5.11.21) עבירה של נהיגת רכב מבלי שיש בידו רשיון נהיגה כלל (2018) ועוד. לחובתו של המשיב עבר פלילי בעבירות של הפרת הוראה חוקית (2018), שוד מזויין בגינו ריצה 22 חודשי מאסר (2015) ועבירות מין (2012).

10. לכך יש להוסיף כי כנגד המשיב תלויים ועומדים 2 כתבי אישום חמורים הממתינים לדיון: בתיק 6862-01-23 בעבירות של נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בשכרות, נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו (עבירות מיום 6.9.22) ובתיק 10187-11-12, בעבירות של נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בשכרות ונהיגה כשרשיון הנהיגה פקע (עבירות מיום 1.5.22).

נתתי דעתי לעובדה שתיקים אלו טרם הוכרעו ולמשיב עומדת חזקת החפות ואולם לא ניתן להתעלם כי אישומים אלו עברו המסגרת הראייתית עת התביעה בחרה להעמיד המשיב לדין בהגישה התיקים לבית משפט.

11. אכן, בית המשפט מצווה לבחון האם ניתן לאיין המסוכנות בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה, ואולם, במקרה דנן לאור שילוב העבירות, העובדה שמדובר בעבירות חוזרות, עברו הפלילי המכביד וביחוד בעבירה של הפרת הוראה חוקית המלמדת על כך שלא ניתן ליתן אמון במשיב מובילים למסקנה כי יש מקום לבחון המסוכנות והדרכים לאיונה על ידי שירות המבחן.

12. לאור האמור, לאור קיומן של ראיות לכאורה ומסוכנות ולאחר שקבעתי כי לא ניתן לאיין את המסוכנות בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. תסקיר יוגש עד ליום 29.3.23. בנתיים, ישאר המשיב בתנאי מעצר בית מלא בהתאם להחלטתי מיום 2.2.23.

13. קובע לדיון בפניי ליום 29.3.23 שעה 11:00.

ניתנה היום, י"ט שבט תשפ"ג, 10 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.